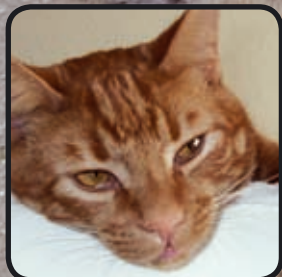

Hvad er dyrepoliti?

Udekatte-tema

Kattens stamfader

De efterladte killinger

MYNDIGHEDERNES ANSVAR

I dette nummer kan I læse om, hvordan amerikanerne administrerer deres verdenskendte dyrepoliti. Vi ønsker naturligvis noget tilsvarende i Danmark. Dog er der en vigtig hurdle, vi må overvinde – og det er myndighedernes syn på og behandling af dyreværnsager.

Manglende forståelse og virkelyst hos politi og domstole er et stort problem, når dyr lider nød. Feks. er sagen fra Amager Fælled, hvor talløse underernærede køer sidste ef-

terår blev fundet døde, endnu ikke afsluttet. Og alligevel har Skov og Naturstyrelsen givet den pågældende bonde lov til at sætte køer på sin mark igen. Begrundelsen er, at man ikke vil udstede et forbud om dyrehold til vedkommende, før der er faldet dom i sagen. Det er utroligt, at mennesker, som er ansat i Skov og Naturstyrelsen, ikke har en højere moral. Og hvorfor smøler politi og anklager med at få afsagt en dom? Sagen er jo soleklar; der findes ingen tvivl om, at bonden ikke

skal have dyr. Alligevel giver Skov og Naturstyrelsen tilladelse!

Ovenstående eksempel taler sit tydelige sprog: Det er absolut nødvendigt, at myndighederne tager deres ansvar alvorligt, og at dyreværnsager behandles hurtigt og konsekvent. Dette er en forudsætning for, at Danmark kan få et dyrepoliti, der ligner det amerikanske.

FORSIDEN: KATTEN FINDUS NYDER EN DEJLIG HYGGESTUND I SOLEN.

FOTO: NICOLINE NILLE RALFS, TAASTRUP

REDAKTION:
CAMILLA E. POULSEN
FRANSISKA ANDERSEN
JØRGEN S. PETERSEN
INGE SØRENSEN (ANSVARLIG)

LAYOUT & GRAFIK: I. BLAK
OPLAG: 46.000
ISSN 0909-9638
EFTERTRYK ER TILLADT
MED KILDEANGIVELSE

INDHOLD

Leder.....	side 2
Dyrepoliti.....	side 4, 5 og 6
Brevkassen	side 7 og 8
Frimærkemanden	side 9
Smid ikke affald i naturen	side 9
Den forhistoriske kat.....	side 10 og 11
Støt Inges Kattehjem	side 12, 13 og 14
Hvis man finder killinger	side 15
Frida & Karla	side 16 og 17
Udekatte-tema	side 18 og 19
Andet dyreværn	side 20
Den røde tråd	side 21
Den gode historie.....	side 22 og 23
”Slagelse” lukker.....	side 23

DANSK KATTE-REGISTER

Døgnvagt 44 92 91 90
www.dansk-katteregister.dk
sms-service 22 54 73 18

NB! Registrering og ændring af øre-/chip-mærkede katte modtages kun skriftligt enten pr. post, fax eller på Internettet.

Gratis
registrering
af alle chip- og
øremærkede
katte

AF FRANSISKA ANDERSEN
DYREPOLITI

Mange dyrevenner er interesserede i, at der skal etableres et dyrepoliti i Danmark. Men hvad er dyrepoliti? Hvordan fungerer det i USA, som vi typisk kender det fra? Inges Kattehjem har talt med Heidi Brasher, som arbejder for HSPCA; foreningen bag "Animal Cops Houston", I måske har set på Animal Planet.

Hvad er et dyrepoliti? Du forestiller dig sikkert, at et dyrepoliti i Danmark vil blive administreret af det danske politi. Men skæver man til udlandet, vil man se, at det er dyreværnsorganisationer som Inges Kattehjem, der står bag.

HSPCA's rødder:

ASPCA, som er en forkortelse af American Society for the Prevention of Cruelty to Animals (amerikansk forening til formål at beskytte dyr mod ondskab, red.), har afdelinger i flere delstater spredt over hele Amerika. Foreningen har eksisteret siden 1866, og er således verdens ældste dyreværnsorganisation.

HSPCA er en selvstændig organisation, som blev grundlagt i Houston i Texas i 1924, og lige siden har HSPCA hjulpet et svimlende antal dyr til et bedre liv. Houston er USA's fjerde største by med en befolkning på 2,5 millioner fordelt på 1600 km², og i så stor en by er behovet for dyreværnsarbejde betragteligt. HSPCA eksisterer

udelukkende i kraft af private donationer og frivillige hænder. Deres indsats er beundringsværdig, hvilket følgende beretter om:

Programmer:

HSPCA har mange forskellige programmer, som alle har til formål at tale dyrenes sag. Selvom denne artikel har dyrepolitiet for øje, vil vi alligevel nævne, at HSPCA præcis som Inges Kattehjem arbejder for tidlig neutralisering, så der fødes færre dyr til en uvis skæbne, formidling af hjemløse dyr til nye hjem og generel oplysning om dyrs rettigheder

og behov. Alle sammen tiltag for at forbedre både kæledyrs, brugsdyrs og vildtlevende dyrs levestandard generelt.

Praksis:

Men hvordan fungerer HSPCA's dyrepoliti? Vi kan faktisk bedst sammenligne det med et privat vagtværn: Dyrepolitiet er finansieret af HSPCA, og dyrebetjentene er mennesker med særlig uddannelse indenfor dyreværn og håndtering af dyr. Hvis en borger fornemmer, at et eller flere dyr ikke behandles korrekt, indgiver vedkommende en anmeldelse til HSPCA, som derefter sender en dyrebetjent af sted for at undersøge sagen.

Men i forhold til den udøvende magt (altså det egentlige politi), har dyrepolitiet ingen reel myndighed. F.eks. kan det ikke tiltvinge sig adgang til et hjem, hvor der mistænkes at foregå dyremishandling, men må afvente assistance fra et medlem af Houstons politikorps.

Dette volder dog ingen problemer; politiet undgår nemlig at afsætte en masse ressourcer til selve sagsbehandlingen af klageindgivelsen samt dyrets videre skæbne, da alt dette er HSPCA's område, så de er hurtigt på pletten med den fornødne kendelse. Dyrepolitiet følger op på mere end 12.000 henvendelser årligt.

Videre forløb:

Det er forskelligt, hvad der videre sker, når dyrepolitiet har reageret på en henvendelse

fra en bekymret borger, og har aflagt visit hos dyrets ejer. Ofte er der tale om uvidenhed i forhold til dyrets behov, og dyrebetjent og ejer får sig en god snak om, hvad vedkommende skal gøre bedre for fremtiden.

Men desværre går det ikke altid så let; f.eks. vil ejeren slet ikke lytte og smider dyrebetjenten på porten, og så er det om at tilkalde en politimand, få en kendelse fra retten og fjerne dyret fra ejerens varetægt i en fart.

En del sager ender ved domstolene, og i mange tilfælde fratages den tidligere ejer retten over dyret. Ofte pålægges vedkommende en klækkelig bøde, og ind imellem medfører dommen ligeledes fængselsstraf. Man kan hævde, at det danske retssystem kunne tage ved lære af det amerikanske, når det

kommer til strafudmåling af dyremishandling. I Danmark slipper synderen ofte med en lille bøde, og får tilmed sit ødelagte dyr med hjem igen!

Dyreambulance:

Ikke nok med at dyrebetjentene redder sagesløse og syge dyr ud af kløerne på ondskabsfulde mennesker: Præcis som falckfolkene herhjemme kører de nemlig også dyreambulancen, som på alle tidspunkter af døgnet hjælper de herreløse eller vildtlevende dyr, og de bliver kaldt ud til lidt af hvert. Tænk på hvor mange store dyr, som lever vildt i Amerika! Ydermere træder HSPCA til ved naturkatastrofer og sørger for, at også dyrene får akut hjælp.

Internaternes opgaver:

Når en dyrebetjent har konfiskeret eller indfanget et dyr,

DYREPOLITI

FORTSAT

indleverer han eller hun dyret på et af HSPCA's internater, hvor det bliver undersøgt af en dyrlæge. Dyrlægen vurderer, om dyret har en chance for at komme sig ovenpå den mishandling (typisk udsultning), som har fundet sted, eller om det er mere humanitært at udfri dyret fra dets lidelser på stedet.

De dyr, som man regner med kan overleve, bliver behandlet kirurgisk og medicinsk efter alle kunstens regler. Desuden er der ansat dyreadfærds-terapeuter på internaterne, som vurderer dyrenes psykiske tilstand, og for kæledyrenes vedkommende arbejder man med deres adfærd, så de lettere vil kunne adopteres videre. Sidste år hjalp HSPCA 100.000 dyr med at finde nye, kærlige hjem.

Hvad mener vi?

Det er intet mindre end fantastisk at læse om HSPCA's dyreværnsarbejde. At tænke sig at det er muligt at hjælpe så mange dyr, kan få enhver dyrevens hjerte til at hoppe af glæde. Gid vi havde noget tilsvarende herhjemme, tænker man.

Men hvem siger, at det er en umulig arv at løfte? Naturligvis har foreninger som HSPCA mange flere ressourcer end de

danske dyreværnsorganisationer: Det økonomiske aspekt er en uundgåelig stopklods, når man ønsker at hjælpe de alt for mange dyr, som har et dårligt liv. Men med hver en krone doneret til en god dyreværnsforening, er man et lille skridt videre i den rigtige retning.

Det er meget vigtigt at pointere, at et dyrepoliti ikke er en byrde for vores i forvejen belastede politikorps. Tværtimod vil politiets arbejdsbyrde

i dyreværnsager blive mindre, da dyreværnsforeningen gør alt fodarbejdet.

Måske vil vi endda inden længe kunne tænde for Animal Planet, og se et hold dygtige dyrebetjente arbejde lige her - i Danmark? Det er da en ualmindelig dejlig drøm, som vi tror på ved fælles hjælp og indsats kan blive til virkelighed.

Spørgsmål:

Min kat gnaver i aviser og andre sære ting. Hvorfor gør den det?

Svar:

Når katten viser denne form for interesse i hjemmets interiør, skyldes det ofte, at den keder sig. Selvfølgelig kan der være tale om almindelig uopdragenhed, men for det meste er destruktiv adfærd et udtryk for ren og skær kedsomhed.

Prøv at aktivere katten noget mere. Køb et godt klatremiljø, den kan bruge sine kræfter på at udforske, og husk at lege med den hver dag med snore, stofmus og hvad den ellers er glad for. Desuden er det vigtigt at nævne, at de fleste katte er selskabelige dyr, som kan savne en legekammerat i hverdagen; derfor kan man ofte med fordel anskaffe sig endnu en kat.

De to katte vil aktivere hinanden, og således vil den første kat sandsynligvis holde inde med sine unoder.

Husk altid på at katten ikke er "ond"; dårlig adfærd er altid udtryk for frustration eller smerter, som man skal prøve at forstå og afhjælpe.

Spørgsmål:

Da jeg havde min ene kat med hjem fra dyrlægen, reagerede den anden ved at tage afstand og hvæse. Nu er de uvenner på 2. døgn. Hvad er der sket?

Svar:

Årsagen til det pludseligt opståede fjendskab skal findes i kattens lugtesans. Katte har en uforligneligt fin lugtesans, og lever i et langt rigere sanseunivers af dufte og indtryk, end vi mennesker kan forestille os.

Når en kat har været hos dyrlægen, lugter den ganske anderledes, end da den forlod hjemmet. Og det er derfor, den tilbageværende kat reagerer så kraftigt: Syn og hørelse fortæller katten, at det er dens mangeårige makker, som er vendt tilbage - men lugtesansen giver indtryk af, at noget fremmed og faretruende er trådt i makkerens sted.

Sørg altid for at holde kattene adskilt en halv dags tid, når den ene har været hos dyrlægen. Har katten været i narkose, må man først føre dem sammen, når narkosen virker til at være helt ude af kroppen.

Er uheldet først ude, og kattene er vrede på hinanden, er der ikke andet for end at holde dem i hvert sit rum, indtil den første aggression er dampet over. Derefter samles man om noget rart - f.eks. godbidder og leg, og holder godt øje med de to kamphaner. Efterhånden vil de falde tilbage i deres vante gænge.

Tænk i det hele taget over, om du har rørt ved andre dyr (især ikke-neutraliserede) eller stærkt duftende ting, når du kommer hjem til din kat. Hvis ja: Husk at vaske hænder.

BREVKASSEN

Spørgsmål:

Når jeg giver min kat mad, kaster den ind imellem op umiddelbart efter, den har spist. Hvordan kan det være?

Svar:

Mange katte er nogle slugelhalse! Når madskålen fyldes, findes der kun én tanke i kattens hoved, som fortæller den, at nu skal den sørge for at spise så meget som muligt så hurtigt som muligt. Derfor kan maven ikke altid følge med, og resultatet er en klat ikke-fordøjet kattemad på gulvtæppet.

Giv katten små bider ad gangen, indtil den lærer at administrere en hel portion. De fleste katte vil over tid finde ud af, at maden er rigelig, og at de ikke behøver at hugge den i sig, som var der intet i morgen.

Spørgsmål:

Jeg har en kat på 12 år, som jeg gerne vil forkæle med godbidder, og jeg ved, at hun er glad for fisk. Men jeg har hørt, at man skal passe på, da ældre katte hurtigt kan blive for tykke. Hvilken slags godbid feder mindst?

Svar:

Rejer har et forholdsvist lavt energiniveau, og falder tilmed i

mange kattes smag, så det kan du forsøge dig med. En klat vådfoder er heller ikke at foragte. Til gengæld er makrel og laks fede fisk, så vælger man disse, skal man være forsigtig med at overdosere, hvis man har en kat med tendens til overvægt.

Spørgsmål

Er det synd for min kat, at jeg spiller høj musik i hjemmet?

Svar:

Katte har en udmærket hørelse, og reagerer kraftigt på pludselige høje lyde ved at fare sammen og eventuelt flygte. Men mange katte lader ikke til at have det fjerneste imod, at man fra tid til anden skruer op for stere oanlægget. Dog bør man være påpasselig med lydstyrken, såfremt man bor i et mindre hjem, hvor katten ikke har mulighed for at fortrække til andre rum, hvis den får nok.

"Der er intet som at skråle med på ens yndlingsang."

FRIMÆRKER HJÆLPER DE HJEMLØSE KATTE

Når du sender frimærker til Inges Kattehjem går de til arbejdet for de 3.000 hjemløse katte, som Kattehjemmet hjælper hvert år.

I 12 år har Inge kunnet ringe til Ege Bjerregaard, når kurven til frimærker var fuld. Så kommer

Ege fluks og køber frimærkerne. Derefter sælger han dem videre gennem avisen eller Internettet. Det bliver da til 4.000-5.000 kr. om året, som går til at hjælpe kattene. Det er således langt fra overflødigt, hvis du sender frimærker ind til Kattehjemmet (i Glostrup).

SMID IKKE AFFALD I NATUREN!

Det kan have MEGET alvorlige konsekvenser for dyrene, hvis du smider affald i naturen. For eksempel har Faxe Dyrehospital flere gange været udsat for, at dyr bliver bragt ind med konservesdåser over hovedet. Det gælder både katte, ræve og pindsvin. Dyr, som ikke kan få hovedet fri fra konservesdåser eller lignende. De ankommer fuldstændig medtagede og forkomne og må ende med at blive aflivet for at blive fri for deres pinsler.

Derfor opfordrer vi nu alle til ikke at smide skrald i naturen, da det kan medføre grufulde lidelser og en forfærdelig død for dyrene.

Katten på billedet var i det mindste så "heldig", at den efter flere dages lidelser, hvor den ikke har kunnet få mad

og drikke og kun med nød og næppe har kunnet trække vejret, blev aflivet humanitært på Faxe Dyrehospital.

Billede udlånt af Faxe Dyrehospital

DEN FORHISTORISKE KAT

Katten er et dyr, vi alle kender, og som de fleste heldigvis holder meget af. Men har den altid lignet sig selv?

Nej, faktisk langt fra. Når vores katteven ligger i sofaen og strækker sig velbehageligt, rummer hans afslappede krop en mange millioner år gammel historie. Og vi ville slet ikke kunne genkende ham, hvis vi fik mulighed for at spole tiden tilbage og se ham, som han så ud, længe før vi mennesker begyndte at befolke Jorden.

Den første:

Kattens udviklingshistorie begynder for 60 millioner år siden med et lille, væselagtigt rovdyr, som forskerne har døbt *Miacis*. *Miacis* var lidt mindre end vores huskat, og levede i Nordamerika og Europa. Den var intelligent og adræt. Man ved ikke meget om dette dyr, men man regner med, at det er forfaderen til

både bjørne, hunde og katte. Selvom disse dyr ikke umiddelbart minder meget om hinanden, har de nogle tætte genetiske ligheder som fortæller, at de alle kan spores tilbage til *Miacis*.

Et vigtigt led:

Miacis og dens efterkommere var dygtige jægere og trivedes, og 10 millioner år

senere udviklede det første egentligt kattelignende dyr sig. Dets navn var *Dinictis*, og alle moderne kattedyr, store som små, er efterkommere af *Dinictis*. *Dinictis* var en meter lang, en halv meter høj, og lignede af statur en leopard. Dog var dens snude kortere og mere lig en moderne kat. Efterkommere af *Dinictis* spredte sig i løbet af nogle millioner år over alle verdens kontinenter.

En skillevej:

Dinictis efterkommere delte sig i to familier: Ægte katte og sabelkatte. Sabelkattene beboede Jorden i 34 millioner år, og de sidste uddøde først for 10.000 år siden. Disse prægtige dyr varierede i størrelse,

men flere slægter blev så store som bjørne.

Sabelkatten:

Når man forestiller sig, hvordan en sabelkat må have set ud, er det garanteret den såkaldte *Smilodon*, man tænker på: Et stort og stærkt kattedyr med enorme hjørnetænder, som kæmpede med vores forfædre om bytte og territorium. Mennesket og sabelkatten var uundgåeligt fjender, da de havde de samme interesser i byttedyr og boligforhold. Og i løbet af en mangeårig periode fik mennesket gennem intensiv jagt skrevet sabelkatten ud af historieboerne.

At se en sabelkat jage må have været et fantastisk syn: Den havde umådeligt mange kræfter fordelt på sin korte men muskuløse krop, og den var i stand til at klare spring på flere meter. De voldsomme hjørnetænder blev benyttet som dolke, der spidde deres bytte og holdt det fast, mens

klørerne gjorde resten af arbejdet.

Desværre må vi nøjes med at studere sabelkatten i form af dens knogler, så vi ved ikke meget om dens sociale adfærd. Dog er det rimeligt at antage, at sabelkatten må have haft visse fællestræk med de store kattedyr, som lever i dag.

Men hvor vi må give fortabt i forhold til sabelkatten, ved vi til gengæld en masse om de "ægte katte". Denne betegnelse dækker nemlig både over løven på den afrikanske savanne – og vores sammenrullede mis i sofahjørnet.

Vildkatten tammes:

Vildkatten, som eksisterer den dag i dag, er stamfaderen til vores huskatte. For 10.000 år siden begyndte mennesket at tæmme de vilde dyr, det levede i blandt, og holdt dem som brugsdyr. Ulven blev jægerens trofaste makker, kvæget sikrede en fast tilgang til kød og

hjalp til med at pløje jorden i langbrugets spæde begyndelse – og katten? Den passede perfekt som skadedyrsbekæmper.

Siden har vildkattens tamme fætter, huskatten, haft sin sejrsgang Jorden rundt, og man kan møde en huskat over hele verden. Hvert land har sine foretrukne kattetraditioner: F.eks. symboliserer en japansk bobtail lykke og venskab i Japan, og egypterne er stadigvæk berømte for deres tusindårige tradition med de hellige tempelkatte.

Men en ting har alle disse katte tilfælles, hvor forskellige de end er i udseende og temperament: De skylder alle deres fjerne forfædre en tak for deres succes. Og alle vi kattevenner er ligeledes *Miacis* og dens efterkommere meget taknemmelige.

50 kr. 100 kr. 200 kr. 500 kr.

Andet beløb:

Det valgte beløb hæves i hver af de afkrydsede måneder:

jan. feb. mar. apr. maj jun.

jul. aug. sep. okt. nov. dec.

Startmåned: År:

Navn:

Adresse:

Postnr. og By:

CPR-nr. (skal udfyldes for at aftalen kan oprettes):

Pengeinstitut:

Reg.nr.: Kontonr.:

Abonnementsnr. (se bagside af blad):

Dato og underskrift:

Send koponen i en lukket kuvert mærket "BS" til:
Inges Kattehjem, Ejbydalsvej 260, 2600 Glostrup.

STØT INGES KATTEHJEM

Landets største katte-organisation

- Formidler årligt ca. 3.000 herreløse katte til nye hjem.
- Sørger for at kastrere og sterilisere for at mindske antallet af "overskudskatte". Herunder støtter vi genudsætning af vildtlevende katte.
- Driver Dansk Katte-Register. Gratis landsdækkende registrering af alle chip- og øremærkede katte.
- Hjælper sommerhuskatte ved at informere om det ansvar, man påtager sig ved at tage en kat eller killing til sig i ferien.
- Giver professionel rådgivning om katte.
- Påvirker aktivt den offentlige debat til fordel for kattene.

**NÅR DU STØTTER
INGES KATTEHJEM,
FÅR DU DOBBELT
SÅ MEGET FOR PENGENE**

FÅ GODE RÅD OG VEJLEDNING PÅ VORES HJEMMESIDE

Besøg også vores butik
og Dansk Katte-Register

Se sidste nyt og
"hold dig opdateret"

SIDSTE NYT

INGES-KATTEHJEM.DK

INGES KATTEHJEM

Ved adresseændring: Skriv venligst den gamle adresse og postnr. på linjen herunder.

Jeg bestiller hermed:

— stk. "Til- og fra-kort" 30,-
8 stk. kr.

— stk. Bogen om katten 30,-
kr.

— stk. "Levende dyr" (dørmarke) 10,-
kr.

Armbånd: I LOVE CATS

— stk. Gul kr. 30,-
— stk. Blå kr. 30,-

— ark Konvolutmærker (10 x 50 cm)
(24 stk. gule med sort tryk)
kr. 10,-

— ass. Postkort 40,-
10 stk. kr.

— ass. Julekort 40,-
5 dbl. m. kuvert kr.

Girokort

Telefon: 44 85 35 55
Mandag - fredag kl. 10-17

Åbningstid på Kattehjemmet:
Mandag - fredag kl. 14-18
Søndag kl. 11-14

„Mange killinger bliver hvert år efterladt af ansvarsløse mennesker“

JEG HAR FUNDET KILLINGER HVAD GØR JEG?

I højsæsonen – fra maj til september – finder mennesker landet rundt moderløse og forladte killinger i skure, haver og alle mulige andre steder. Hvad skal man stille op, hvis man pludselig står med sådan nogle små størrelser?

I første omgang må man gøre sig klart, om man har tiden og lyst til at tage sig af killingerne. De er selvfølgelig utroligt søde, men killinger under 8 uger kræver meget arbejde, og dette skal man være indstillet på. Især er det krævende at pleje killinger, som er under 5

uger, og derfor ikke spiser selv; disse skal fodres med sutteflaske og modermælkserstatning hver 3. time! Arbejdet indebærer desuden rengøring af og omkring killingerne, og selvfølgelig masser af stimulering i form af leg, kæl og nusseri.

Killingerne skal holdes i et begrænset rum, f.eks. badeværelset, hvor de kan bo trygt uden at komme galt af sted. Desuden vil det være en fordel, om man er mobil/har kørelejlighed, hvis killingerne bliver syge og skal til dyrlægen. Under alle omstændigheder

bør killingerne tjekkes af en dyrlæge for at vurdere, om de er sunde og raske.

Klik dig ind på vores hjemmeside for flere gode råd om pasning af killinger - eller ring til en af vores afdelinger.

Magter du ikke at påtage dig denne opgave, kan du enten kontakte Falcks dyreambulance (moderløse og syge killinger) eller dit nærmeste dyreinternat. De vil hjælpe killingerne videre.

| + | =

DOBBELT SÅ MEGET SJOV

Bedst som man troede, at én kat måtte være mere end rigeligt, får familien et nyt medlem. Læs her om hvor fint det er gået for en familie på først to – og nu på fire. Jørn Davidsen fortæller:

Min kone og jeg havde efter mange overvejelser anskaffet os en killing, som vi havde døbt Frida. Da vi havde haft hende en måned, og Frida var blevet 16 uger, kom vores søn hjem til os med en lille, bange killing. Han havde fundet den i en kiosk, hvor nogle drenge jog rundt efter den, og den var selvfølgelig ude af sig selv af rædsel. Vores søn skældte

drengene ud, og da de var løbet deres vej, havde han brugt lang tid på at lokke katten ud fra dens gemmested. Og så kom han altså til os med den!

Vi forsøgte at finde ud af, hvem killingens ejer var, og vores søn fandt en efterlysning hos en købmand. Han ringede straks til det nummer, som var angivet. Men ejeren var ikke interesseret i at få sin killing igen, og opfordrede vores søn til at finde den et nyt hjem. Og hvem var mere egnet end mor og far?

Min kone og jeg vidste ikke rigtig, hvad vores næste træk skulle være. Vi havde jo kort

forinden fået Frida, og vi vurderede Karla, som vi døbtte den lille ny, til at være omkring 12 uger – altså en hel måned yngre end Karla. Mon de kunne enes? Derfor ringede vi til Inges Kattehjem for gode råd, og vi fik at vide, at når aldersforskellen på killinger ikke er større, vil de hurtigt blive gode venner.

Dette holdt sandelig stik! De fandt med det samme melodien, og i dag sover de sammen, leger tag-fat i hele huset – og lærer hinanden en hel masse. Karla har lært Frida at lege med bolde; det kunne Frida ikke før. Og nu hvor begge katte er neutraliserede og øremærkede, håber vi til gengæld, at Frida kan

lære Karla at fange mus, for det kan hun ikke finde ud af. Hun vil nemlig hellere spise...

For Karla har et mærkværdigt forhold til mad: Hun kan slet ikke administrere at have fri adgang til madskålen, for så spiser hun som et tærskværk. Og da vi kom hjem fra dyrlægen, efter hun var blevet steriliseret, var vi vidner til et både sjovt og rørende syn:

Som sædvanlig var det første Karla gjorde, da hun blev lukket ud af transportkassen, at tjekke madskålen. Selv om bagbenene dårligt kunne bære hende p.g.a. bedøvelsen, slæbte hun sig ud i bryggerst, hvor hun fik fat i en lille pose kattemad, som hun trak efter sig ind i køkkenet. Her fik hun lidt hjælp til at komme op på min kones skød, hvorefter hun faldt i dyb søvn - men hun ville

ikke slippe posen. Vi prøvede at åbne hendes mund, men nej - det lod sig ikke gøre. Og sådan sov Karla i en times tid; godt groggy efter bedøvelsen. Med et fast bid om posen, selvfølgelig.

Karla har også en anden fiks idé: Hun gemmer mad i avisen, som ligger under hendes madskål. Hun gør sig stor umage med at "dække maden til" med poten. Ofte finder vi også et stykke pålæg gemt under tæppet. Så ved vi, at Karla har været på spil! Magen til madglad kat skal man lede længe efter - og det siger ellers ikke så lidt. Hun kan endda finde på at hente en lille pose tørfoder, som hun lægger sig til at gnave i, selvom hun ikke spiser indholdet. Vi tror, dette må skyldes, at hun har været vant til, at føden var knap, så det er vigtigt

at holde godt fast på den.

Vi er utroligt glade for vores to piger, og vi kan kun anbefale, at man anskaffer sig endnu en killing til den, man har i forvejen - for sikker de har glæde af hinanden i hverdagen. De to prinsesser er jo meget forskellige af natur, for Frida er ligeså køn en kat, som Karla er charmerende. Men de er begge dejlige på hver deres måde, og i dag kan vi slet ikke forstå, hvordan vi dog kunne undvære at være en familie på fire.

En stor hilsen fra,
Helle og Jørn Davidsen

Når dagene bliver lysere og vejret mere mildt, vågner udekattene op til dåd. Måske har du en unghat, som glæder sig til sit første møde med livet udenfor vindueskarmen? Måske har du en garvet musefanger, som nyder at gense endnu en sommer? Uanset hvor gammel eller erfaren din kat er, kan du som ejer af en udekatt finde inspiration og gode råd i denne artikel, som er blevet til på baggrund af de mange spørgsmål, vi dagligt modtager om udekattens ve og vel.

Når det er første gang:

Hvad enten din kat aldrig før har været ude, eller du er flyttet i ny bolig, er der nogle retningslinier, du skal følge, så katten kan blive så tryk ved sit nye territorium som muligt:

En kat skal minimum have opholdt sig i sit hjem 14 dage til 3 uger, før den er så hjemmevant med sine omgivelser, at det er forsvarligt at lade den prøve kræfter med udendørslivet. I denne periode kan man vænne katten til at have en sele på, så man får mulighed for at gå sammen udenfor, når tiden er moden.

Inden katten introduceres for sit nye miljø, lægger man noget grus, den har besørget på, rundt omkring i haven, så den kan genkende sin egen lugt. Desuden kan man også lægge lidt legetøj, som man ved, katten er glad for.

Det er meget vigtigt, at man de første gange lukker katten ud på tom mave, da den i så fald

vil være mindre tilbøjelig til at søge for langt væk.

Hvad med en kattelem?

Langt de fleste katte kan lære at bruge en kattelem. Har man i forvejen en kat, som benytter lemmen, vil den nyankomne ofte følge efter, og situationen giver sig selv. Det er en god idé at sætte sig på den ene side af lemmen og holde den halvt åben, mens man kalder på katten og lokker den med en godbid. Efterhånden vil katten lære, at den kan puffe lemmen op med sit hoved, og på denne måde komme og gå som det passer den.

Hvis man bor ved en befærdet vej:

En del katte er gode til at orientere sig i trafikken, men har man en befærdet vej i nærheden, hvor der køres stærkt, bør man indhegne sin have eller bygge en løbegård, så man ikke risikerer, at ens kat bliver kørt ned.

På vores hjemmeside finder man gode idéer til, hvordan man skaber et godt miljø for katten på det areal, man har plads til at afsætte til den.

Havens fugle:

Mange mennesker fodrer de vilde fugle – med kattens store begejstring til følge. Man bør investere i foderbrætter af den type, som består af en høj, glat pæl, katten ikke har mulighed for at klatre op ad.

Tager ens kat alligevel for mange fugle, er der ingen anden udvej end at give den et elastikhalsbånd med en klokke i om halsen.

Forholdet til naboerne:

Ikke alle naboer ser kattens lyst til at strejfe som et hyggeligt islæt på deres enemærker. Derfor kan man få mange problemer, hvis ikke man laver nogle aftaler med de mennesker, på hvis grunde ens kat foretrækker at husere.

Man må forsøge at nå til enighed om, at katten har lov at gå, hvor den gerne vil, såfremt den ikke er til gene for nogen. Bli-ver dette tilfældet, er der ikke andet for end at holde den på egen matrikel – enten inden-dørs eller i en lukket løbegård.

Husk: Med venlighed kommer

man længst. Ingen behøver at byde en kat velkommen på sin grund, hvis man ikke har lyst. En katteejer når derfor langt ved at udvise forståelse og god tone.

Sommerhus:

Nogle mennesker vil gerne tage deres kat med i sommerhus. Det er en fin idé, men det anbefales på det kraftigste at holde katten i sele, når døre og vinduer er åbne. En kat i et ukendt miljø vil forsøge at flygte, hvis den får chancen – og den vil efter al sandsynlighed ikke kunne finde tilbage. Så det er utroligt vigtigt, at man hele tiden er opmærksom.

Er der tale om et feriested, man

ofte vender tilbage til, og som katten er tryk ved, kan man vænne den til at gå ude vha. de metoder, som er nævnt ovenfor.

Pension?

Når man er på ferie, kan man lave en ordning med naboer eller bekendte, som holder og fodrer katten inden døre hver dag. Det er yderst vigtigt, at katten holdes inde, da den ellers vil stikke af for at søge efter sin familie. Er katten alligevel borte, når man vender hjem, kan man køre rundt i kvarteret og lede i sin bil: Inge fortæller, at mange katte genkender lyden af motoren, og derfor vil komme frem, når man kommer kørende.

Man kan vælge at sætte katten i pension. Husk at en pension altid skal kræve katten vaccineret indenfor det sidste år. Hvis ikke dette krav figurerer hos den pågældende pension, skal man fravælge den.

Det er under alle omstændigheder helt essentielt, at din kat er neutraliseret, øremærket og vaccineret, før den får lov at komme ud. Desuden må man aldrig lukke en kat på under 6 måneder ud, da den endnu ikke har udviklet sin orienteringsevne, og derfor er i stor fare for at forville sig væk.

Besøg vores hjemmeside for flere gode idéer til din udekate.

ANDET DYREVÆRN

HEMMEIGHEDEN BAG DEN AUSTRALSKE ULDPRODUKTION

”Mulesing”

Du har sikkert hørt om ”Mulesing” gennem nyhederne – dén form for mishandling af får, som australske fåreavlere benytter sig af for at producere uld. Farmerne anvender havesakse til at klippe kødlunser på størrelse med middagstallerkener fra fårs bagdele – **UDEN** nogen form for bedøvelse eller smertebehandling! Denne smertefulde lemlæstelse er et grusomt forsøg på at reducere maddikeinfektioner hos fårene, selvom der findes humane og moderne metoder.

Lange dyretransporter:

Når fårenes uldproduktion daler, sendes de mange millioner af får på lange søtransporter til især Mellemøsten, hvor de skal slagtes. Ombord på disse overfyldte skibe lider fårene i uger og måneder i lag efter lag på de åbne dæk. Dyrene har mangelfuld tilgang til vand og mad og må tåle den stegende hede uden nogen form for beskyttelse. Mange af dyrene bliver syge af denne form for behandling eller skadede af andre sammenstuede får, der tramper på dem. Så mange som 10 procent overlever **IKKE** dyretransporten, men smides overbord eller hakkes levende i hakkemaskiner.

Slagtning UDEN bedøvelse!

Når de overlevende får endelig når Mellemøsten, som er endestation for millioner af gamle ”uldfår”, fortsætter mishandlingen. Hér eksisterer der ingen dyreværnslove eller standarder for dyrevelfærd. Ved ankomsten bliver disse syge og stressede dyr bundet på benene og igen stuvet sammen i lastbiler, der fragter dem til beskidte slagterier eller markeder, hvor deres hals bliver skåret over **UDEN** nogen form for bedøvelse eller lindring af deres smerter.

Hvad kan du gøre?

Vi vil gerne opfordre alle til at boykotte den australske uld, indtil der foreligger garantier for, at denne mishandling er stoppet. Det skal også tilføjes, at den store import af uld fra Australien er helt overflødig, da danske fåreavlere hvert år brænder tonsvis af anvendeligt uld.

Læs mere på www.anima.dk
– **RED FÅRENE!**

AF CAMILLA E. POULSEN

DEN RØDE TRÅD

Da Lili Eriksen for år tilbage mistede sin mand, anskaffede hun sig sin første kat: Pelle var en flot, rød hankat, og han fik et godt hjem hos Lili, da hans tidligere familie skulle flytte i lejlighed, hvor den eventyrlystne Pelle næppe ville trives. Lili var meget glad for Pelle, men desværre fik han katte-aids og måtte derfor aflives.

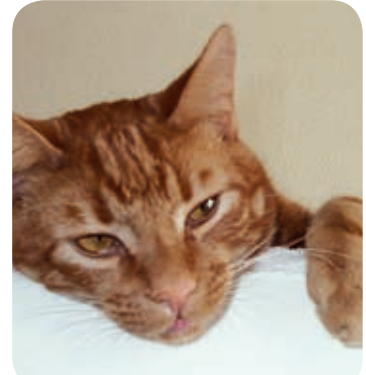
En svær tid fulgte, for Lili savnede sin pelsede ven. Det er ikke nemt at mangle katteselskab, når man har været vant til det. Men så ville tilfældet, at hendes svigersøns mor en dag gav et kald: Viceværten i ejendommen havde fundet tre forladte killinger i en garage, og de små trængte selvfølgelig til omsorg og pleje. Viceværten, som måtte være en sand dyreven, tog killingerne med hjem og fodrede dem med en dukkesutteflaske hver 4. time nat og dag – og heldigvis overlevede de alle. Han måtte dog ikke beholde dem, så da de kunne spise selv, skulle de have nye hjem. Lili var ikke svær at overtale, og skæbnen ville, at hun nu for anden gang fik en rød kat.

Musen, som den lille fyr blev kaldt, var en kvik og kærlig

følgesvend, og Lili havde glæde af ham længe. Han blev gode venner med naboens kat, som han elskede at lege tagfat med, og han var altid på opdagelse i den store have. Musen havde haft et rigt og godt katteliv, da han i fjor døde fredeligt og mæt af dage.

Efter tabet af Musen gik det for alvor op for Lili, at tilværelsen ikke rigtigt var den samme uden en kat. Derfor kørte hun i november med sin datter og sit barnebarn til Inges Kattehus i Glostrup for at hilse på kattene der. Hun havde besluttet sig for, at det måtte være slut med røde katte. Men tilfældet ville, at der kun var to katte tilbage den dag – og de var begge røde! Lili faldt med det samme for den ene, som slet ikke kunne få nok af hendes kærtegn, så ham blev det. Hendes barnebarn mener, at hun er dømt til røde katte.

Og Lili har ikke fortrudt et sekund: Kalle er en virkelig dejlig kat, som med det samme indtog huset – og hele familiens hjerter. Han er kælen og aktiv, så han er kilde til megen morskab og dejlige hyggestunder. Da han havde været hos Lili i tre uger, blev han luk-

ket ud, og han er ligeså begejstret for hendes have som sine to forgængere.

Dog er Kalle en rigtig fuglefanger, hvilket ikke huer Lili, så hun holder så meget øje med ham, som hun nu kan. Han havde en vintermorgen fanget en fugl, som hendes barnebarn dog nåede at redde ved at skræmme ham væk – men fuglene kan jo ikke vide sig sikre på, at der altid vil være assistance. Denne redningsaktion blev Kalle i øvrigt ret fortørnet over, men hellere en fugl på taget end i kattens bug!

Her på kattehuset er vi meget glade for, at Lili og Kalle har fundet hinanden – for sikke et godt makkerpar de er.

EN KILLINGS VÆRD - DEL I

”Hvorfor skal man hjælpe disse killinger? Der findes jo i overflod af killinger, så er det ikke bedst, om vi slår de hjemløse ihjel?”

Jeg missede med øjnene ved lyden af den fremmede stemme, som havde revet mig ud af min søvn. Mine to søskende rørte også på sig, og Sif, som lå nærmest, kiggede søvndrunkent og forvirret på mig med et skræmt udtryk i sine kønne, ravgule øjne.

”Mads, hvem er den mand? Er det os, han mener?” Hun begyndte at trille sig sammen til en lille kugle, som hun havde for vane, når hun blev bange. Jakob, som altid havde været den modigste af os, kom fortumlet på benene, og stillede sig beskyttende over Sif, mens han vagtsomt fulgte den fremmede mands tale. Hans lille hale stod stift i vejret og spidsen sitrede. Jeg vidste, at også han var urolig, og jeg kunne høre mit eget hjerte hamre i mit bryst.

Pludselig gik alting meget stærkt: Den mølædte papkasse, som mine søskende og jeg havde gjort til vores bolig, siden vores mor havde forladt

os i et ramponeret læskur, blev brat løftet op fra det beskyttende mørke, og vi strittede med vores små kløer, det bedste vi havde lært, mens vi gled omkring mellem hinanden – ude af os selv af angst.

Jeg prøvede at finde fodfæste, men med et kurrede Sif hårdt ind i siden på mig, og jeg blev skubbet ud over kanten. Jeg faldt mod jorden i noget, der føltes som en evighed, mens jeg så mine søskendes rædselsslagne ansigter forsvinde højt over mig. Mødet med den kolde cement slog vejret ud af

mine lunger, og jeg havde svært ved at fokusere på mine omgivelser. Den fremmede mand fremsagde en ed, da han opdagede, at jeg ikke længere var i kassen, og selvom hele min lille krop smertede efter faldet, forstod jeg, at jeg måtte skynde mig at forsvinde, hvis jeg ville leve. Derfor samlede jeg al min styrke og jog af sted i fuldt firspring mod det nærliggende buskads uden den fjerneste idé om, hvor jeg var på vej hen.

Uden at se mig tilbage masede jeg mig vej igennem dette tætte krat, og selvom de spidse

Hvad sker der med Mads? Følg med i næste nummer...

kviste rev min snude til blods, ænsede jeg dem ikke. Jeg klatrede, sprang og dukkede mig i et hæsblesende tempo, indtil mine ben gav efter under mig, og jeg faldt om af udmattelse. Jeg trykkede mig mod jorden, som vores mor havde lært os, inden hun forsvandt, og sådan blev jeg liggende, mens jeg lyttede til min egen vejrtrækning og forsøgte at finde ud af, hvad der var sket.

”Hov hov, du! Hvad laver du her?” Jeg for sammen og gemte instinktivt hovedet mellem mine forpoter, da jeg var for afkræftet til at genoptage min flugt. ”Ja, jeg ved jo ikke, hvad du laver på mine enemærker, men sikke en fart, du havde på. Er der nogen efter dig, min ven?” Stemmen var blid, og da jeg kiggede op, blev jeg mødt af et par venlige øjne. En gammel markmus så på mig og sendte mig et varmt smil. ”Åh,

jeg ved ikke, hvad der er sket. Men mine søskende er borte, og jeg er helt alene tilbage. Ved du, hvordan jeg finder dem?” Jeg følte håbet sive ud af hver en fiber i min krop, da markmusen sukkede og smilede bedrøvet, før hun svarede: ”Dem ser du aldrig mere. Små forældreløse killinger som jer er en byrde for mange mennesker. I bliver druknet! Ja, jeg har set det selv – i søen dernede.” Hun pegede i retning af en søbred, og alt indeni mig frøs til is. ”Mærk dig mine ord, min dreng: Menneskets børn er frygtelige væsener. Du gør bedst i at holde dig fra dem.” Hun klappede mig på kinden; så gik hun, og jeg var atter overladt til mig selv.

Jeg traskede af sted langs et levende hegn, men mit indre var stivnet i sorg. Tanken om aldrig at skulle gense Sif og Jakob var fuldkommen ubærlig, og

jeg drev omkring på må og få i en tilstand af apati og afmagt. Helt mutters alene i en fremmed verden var jeg afskåret fra alt, der tidligere havde været rigtigt og trygt, og adskilt fra mine søskende følte tilværelsen uvirkelig – som et mare-ridt. Mennesker? Gid fanden havde dem!

Mørket begyndte at falde på, og i skumringen forekom omgivelserne mig anderledes og skræmmende. Jeg famlede mig frem, mens sulten begyndte at rive i min mave, og kulden bed i min sarte hud - men jeg var fast besluttet på at fortsætte. Hvis jeg gjorde holdt nu, hvad skulle der så blive af mig?

AF FRANSISKA ANDERSEN

DYREVÆRNSFORENINGEN FOR SLAGELSE OG OMEGN LUKKER

Inges Kattehjem er rigtig kede af at kunne meddele, at denne gode dyreværnsforening har været nødsaget til at dreje nøglen om. Manglende økonomi er begrundelsen. Foreningen har eksisteret i hele 65 år, og har hjulpet

mange dyr til nye hjem samt behandlet utallige sager om mistrivsel af dyr. Således er det virkelig en skam, at dyrene i det store opland omkring Slagelse ikke længere vil have en hjælpende hånd lige om hjørnet.

Vi siger tak for de mange gode år og det vigtige arbejde. Især på dyrenes vegne.

VIGTIGE ADRESSER

HOVEDAFDELING

INGES KATTEHJEM
EJBYDALSVÆJ 260
2600 GLOSTRUP

KATTEHJEM OG PENSION

HAR ÅBENT
MAN-FREDAG KL. 14-18
SØNDAG KL. 11-14

TELEFONTID

MAN-FREDAG KL. 10-17
TELEFON 44 85 35 55
FAX 44 92 22 55

E-MAIL

ik@inges-kattehjem.dk
(DESVÆRRE KAN VI IKKE BESVARE
SPØRGSMÅL VIA E-MAIL)

HJEMMESIDE

www.inges-kattehjem.dk

DANSK KATTE-REGISTER

DØGNVAGT 44 92 91 90
WWW.DANSK-KATTEREGISTER.DK
SMS-SERVICE 22 54 73 18

LOKALAFDELINGER

INGES KATTEHJEM ODENSE
Sdr. Boulevard 83
5000 Odense C
Telefon 70 20 35 55

INGES KATTEHJEM NÆSTVED

Kalbyrisvej 160
4700 Næstved
Telefon 70 20 35 50

INGES KATTEHJEM HORSENS

SILKEBORGVEJ 156, LUND
8700 HORSENS
Telefon 70 20 35 53

FONDENS BESTYRELSE

INGE SØRENSEN
JØRGEN SKÆRBYE PETERSEN
ADVOKAT SKJALM VON BÜLOW

POST

PP

DANMARK

SORTERET MAGASINPOST
ID-nr. 42412

Husk MEDLEMSSKAB - KATTEBLADET

Alle, der er interesseret i Kattehjemmets arbejde, er velkomne som bidragsydere. Der tegnes ikke medlemskab med et fast årligt kontingent, men det overlades helt frit til den enkelte at give et bidrag til Kattehjemmet. Alle bidrag - store såvel som mindre - modtages med samme taknemmelighed. I bladet er indhæftet et indbetalingskort. Dette kan bruges når som helst, man kan afse et beløb. Kattehjemmets blad udsendes 4 gange årligt til samtlige bidragsydere.

KATTEBLADET OG ADRESSERNE - HUSK:

- at melde adresseændring samt nyt telefonnummer skriftligt til Kattehjemmet.
- at bruge samme navn hver gang, hvis I er to med forskelligt navn, der holder bladet sammen.
- at give os besked, hvis I får 2 blade.
- at give bladet videre i stedet for at smide det væk.
- at Kattehjemmet stadig samler på brugte frimærker.

På forhånd tak, kontoret og Inge

**NB! BENYT ALTID ABONNEMENTSNR. FRA DET
SENESTE BLAD, DU HAR MODTAGET.**

Ændringer vedr. abonnement
ring venligst 44 85 35 55